

Το Ολοκαύτωμα δεν σημαίνει άφεση για τα εγκλήματα του Σιωνισμού

Γράφει ο Λέανδρος Μπόλαρης

Αναδημοσίευση από την Εργατική Αλληλεγγύη

Ο πρέσβης του Ισραήλ επανειλημμένα έχει διαμαρτυρηθεί γιατί πολλοί κατηγορούν το κράτος του Ισραήλ ότι κάνει μια γενοκτονία σε βάρος των Παλαιστίνιων που θυμίζει το Ολοκαύτωμα των Εβραίων από τους ναζί. Τις ίδιες κατηγορίες με αυτές του πρέσβη έχουν αναπαράγει και κάποιοι που δηλώνουν ότι δεν ταυτίζονται με τη σημερινή πολιτική του Ισραήλ. Η σύγκριση του Ολοκαυτώματος των Εβραίων από τους ναζί με τη σημερινή εκστρατεία του Σαρόν είναι “προσβολή” μας λένε, και όσοι την κάνουν είναι ύποπτοι για αντισημιτισμό.

Η σύγκριση ανάμεσα στο Ολοκαύτωμα και τις σφαγές που κάνει τώρα ο ισραηλινός στρατός είναι πράγματι λάθος. Αλλά για πολύ διαφορετικούς λόγους από αυτούς που προβάλλουν όσοι χρησιμοποιούν το Ολοκαύτωμα για να δώσουν συγχωροχάρτι στο Ισραήλ.

Καταρχήν η ίδια η κλίμακα του εγκλήματος δεν είναι συγκρίσιμη. Ο Αιχμαν, ο ναζί δήμιος που ήταν επικεφαλής του τμήματος της Γκεστάπο για την “Τελική Λύση” του “εβραϊκού ζητήματος” στη δίκη της Νυρεμβέργης μίλησε για 6.000.000 Εβραίους που εξοντώθηκαν στα στρατόπεδα θανάτου, όπως το Αουσβιτς, το Σόμπιμπορ, την Τρεμπλίνκα. Όπως σημειώνει ο άγγλος ιστορικός Μ. Γκίλιμπερτ στο βιβλίο του “Ολοκαύτωμα” δίπλα σε αυτούς πρέπει να προστεθούν περίπου 10.000.000 “Ελλήνων, Πολωνών, Γιουγκοσλάβων, Τσέχων, Ρώσων, ανδρών γυναικών και παιδιών από μια ντουζίνα εθνικότητες όλοι τους πολίτες που δεν είχαν πάρει μέρος σε στρατιωτική δράση... Ανάμεσα σε αυτούς που δολοφονήθηκαν υπήρχαν 250.000 Τσιγγάνοι, δεκάδες χιλιάδες ομοφυλόφυλοι και δεκάδες χιλιάδες ‘διανοητικά καθυστερημένων’. Επίσης στους δολοφονημένους, συχνά μετά από φρικτές κακουχίες και βασανιστήρια, περιλαμβάνονται πάνω από 5.000.000 σοβιετικοί αιχμάλωτοι πολέμου”.

Αυτό που κάνει το Ολοκαύτωμα το χειρότερο έγκλημα στην ιστορία της ανθρωπότητας είναι ένας φρικιαστικός συνδυασμός. Της συνειδητής απόφασης, από τη μια, για πλήρη εξόντωση μιας συγκεκριμένης κατηγορίας ανθρώπων. Της εξόντωσης, όχι μόνο της “εθνικής εκκαθάρισης” μιας περιοχής. Και, από την άλλη, ο τρόπος που οργανώθηκε και εκτελέστηκε αυτό το έγκλημα. Τα στρατόπεδα εξόντωσης ήταν κανονικά εργοστάσια θανάτου. Όλες οι δυνατότητες και η τεχνική γνώση που είχε συσσωρεύσει μια από τις πιο ανεπτυγμένες βιομηχανικά κοινωνίες μπόκαν στην υπηρεσία του Ολοκαυτώματος.

Εδώ βρίσκεται η πραγματική διαφορά ανάμεσα στη ναζιστική Γερμανία και το κράτος του Ισραήλ. Το ναζιστικό καθεστώς επικράτησε, το 1933, σε μια από τις πιο ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες του κόσμου. Οι ναζί ήταν ένα μαζικό κίνημα με εκατομμύρια οπαδούς. Αποτέλεσαν το όπλο με το οποίο η άρχουσα τάξη της Γερμανίας συνέτριψε ένα από τα ισχυρότερα εργατικά κινήματα του κόσμου. Οι πρώτοι που πήγαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης δεν ήταν οι Εβραίοι της Γερμανίας, αλλά οι σοσιαλδημοκράτες, οι κομμουνιστές, οι συνδικαλιστές. Πάνω από 1.000.000 Γερμανοί φυλακίστηκαν, οδηγήθηκαν σε αυτά τα στρατόπεδα, στα 12 χρόνια της ναζιστικής κυριαρχίας. Δεκάδες χιλιάδες εξοντώθηκαν.

Απαλλαγμένη από τον “εσωτερικό εχθρό” η άρχουσα τάξη της Γερμανίας συγκρούστηκε με τις άλλες ιμπεριαλιστικές Μεγάλες Δυνάμεις για να ξαναμοιράσει τον κόσμο. Ο Τρότσκι έγραφε περιγράφοντας

πολύ παραστατικά τον Χίτλερ “αυτός ο Γερμανός επιληπτικός με μια υπολογιστική μηχανή για κεφάλι και απεριόριστη δύναμη στα χέρια του δεν έπεσε από τον ουρανό ούτε ξέφυγε από την Κόλαση: δεν είναι τίποτα άλλο παρά η προσωποποίηση όλων των καταστροφικών δυνάμεων του ιμπεριαλισμού”.

Ο αντισημιτισμός των ναζί ήταν η άλλη όψη της αντεπαναστατικής φύσης αυτού του κινήματος. Για τον Χίτλερ, ή τον Χίμλερ, τον αρχηγό των Ες-Ες, ο “μαρξιστικός” και ο “εβραϊκός κίνδυνος” ήταν το ίδιο πράγμα. Αυτοί που έδωσαν τη μάχη ενάντια στο Ολοκαύτωμα ήταν τα κινήματα της Αντίστασης, οι επαναστάσεις ενάντια στη ναζιστική κατοχή.

Το Ισραήλ είναι ένα ρατσιστικό κράτος εποίκων. Το ανάλογό του δεν είναι η ναζιστική Γερμανία αλλά το απαρτχάιντ που επικρατούσε μέχρι το 1994 στη Ν. Αφρική όπου περίπου 3 εκατομμύρια λευκοί καταπίεζαν 30 εκατομμύρια Αφρικάνους. Μοιάζει με το “κράτος” των γάλλων εποίκων στην Αλγερία, περίπου ένα εκατομμύριο έποικοι καταπίεζαν εκατομμύρια Αλγερίνων, διώχνοντάς τους από ολόκληρες περιοχές της χώρας.

Τα εγκλήματά του μπορεί να μην είναι συγκρίσιμα με το Ολοκαύτωμα. Αλλά είναι απολύτως συγκρίσιμα με τα τρομερά εγκλήματα της αποικιοκρατίας και του ιμπεριαλισμού. Με το 1.000.000 Αλγερινών που εξοντώθηκαν από τους Γάλλους αποικιοκράτες στη διάρκεια του απελευθερωτικού αγώνα από το 1954 μέχρι το 1962. Με τα 2.000.000 Βιετναμέζων που δολοφόνησε ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός στο βρόμικο πόλεμό του σε αυτή τη χώρα.

Το σιωνιστικό κίνημα, που άρχισε να αναπτύσσεται στις αρχές του 20ου αιώνα, ίδρυσε το κράτος του Ισραήλ το 1948 διώχνοντας με τη βία πάνω από 700.000 Αραβες από τις πόλεις και τα χωριά τους. Για να το κατορθώσει αυτό, και να επιβιώσει τις επόμενες δεκαετίες, στηρίχθηκε στην τεράστια οικονομική και στρατιωτική ενίσχυση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Περίπου 3 δις δολάρια κάθε χρόνο συρρέουν με αυτό το τρόπο στο Ισραήλ. Χωρίς αυτή τη βοήθεια το σιωνιστικό κράτος δεν θα μπορούσε να επιβιώσει ούτε οικονομικά ούτε στρατιωτικά. Το σιωνιστικό κίνημα, σε όλες τις εκδοχές του, αναζήτησε από την αρχή την προστασία και την συνεργασία με διάφορες Μεγάλες Δυνάμεις για να πετύχει τους στόχους του.

Και ο στόχος ήταν η δημιουργία ενός κράτους πάνω στη κλεμένη αραβική γη. Με αυτή την έννοια, η πολιτική του Σαρόν είναι η συνέχεια της πολιτικής ΟΛΩΝ των ισραηλινών κυβερνήσεων και όχι απλά κάποιων “ακροδεξιών κύκλων”. Ολόκληρη η ισραηλινή κοινωνία έχει σημαδευτεί από αυτή τη διαδικασία. Είναι χαρακτηριστικό, ότι ο “φιλειρηνιστής” Αμος ΟΖ, σε συνέντευξη στην Ελευθεροτυπία της 6 Απρίλη, αρνείται το δικαίωμα της επιστροφής των εκατομμυρίων Παλαιστινίων προσφύγων γιατί κάτι τέτοιο “θα ανέτρεπε τη δημογραφική ισορροπία της χώρας”.

Ξεχνάει βέβαια πως δημιουργήθηκε αυτή η “ισορροπία”. Στις 9 Απρίλη, συμπληρώθηκαν 54 χρόνια από την σφαγή του Ντέϊρ Γιασίν. Ήταν ένα αραβικό χωριό κοντά στην Ιερουσαλήμ. Στις 9 Απρίλη του 1948 κομάντος της Ιργκούν (μιας τρομοκρατικής σιωνιστικής οργάνωσης που ηγέτης της ήταν ο Μεναχέμ Μπέγκιν ο οποίος αργότερα έγινε πρωθυπουργός του Ισραήλ) επιτέθηκε στο χωριό που είχε 750 κατοίκους.

Σφαγή

Μέχρι το μεσημέρι πάνω από 100 άνθρωποι, ανάμεσά τους γυναίκες και παιδιά είχαν δολοφονηθεί. 25 άνδρες φορτώθηκαν σε φορτηγά από τους δολοφόνους της Ιργκούν που τους περιέφεραν στους δρόμους της Ιερουσαλήμ και μετά τους εκτέλεσαν. Οι υπόλοιποι κάτοικοι οδηγήθηκαν στην αραβική Ανατολική Ιερουσαλήμ. Στις 13 Απρίλη οι Νιου Γιork Ταϊмс ανέβασαν τον τελικό απολογισμό της σφαγής σε 254 νεκρούς.

Οι κραυγές του ισραηλινού πρέσβη και των άλλων απολογητών του σιωνιστικού κράτους του Ισραήλ δεν είναι μόνο πρόκληση όταν εκστομίζονται την στιγμή της μεγαλύτερης σφαγής που έχει γνωρίσει για δεκαετίες η Μ. Ανατολή. Είναι και υποκριτικές. Γιατί το σιωνιστικό κίνημα έχει “λερωμένη τη φωλιά του” και σε σχέση με το Ολοκαύτωμα.

Καταρχήν γιατί διαμορφώθηκε σαν κίνημα με την αντίληψη ότι η αντίσταση στον αντισημιτισμό είναι μάταια. Ο Θίοντορ Χέρζλ, ο ιδρυτής του κινήματος έγραφε το 1895: *“απέκτησα μια πιο χαλαρή στάση απέναντι στον αντισημιτισμό τον οποίο πια έχω αρχίσει να κατανοώ ιστορικά και να συγχωρώ. Πάνω από όλα κατανόησα πόσο ανούσιο και μάταιο είναι να ‘πολεμάς’ τον αντισημιτισμό”*.

Υπήρχαν τμήματα του σιωνιστικού κινήματος που έφτασαν στο σημείο να θεωρήσουν ότι μπορούν να συνεργαστούν με το Χίτλερ. Η πολιτική των ναζί μέχρι το 1941 ήταν το διώξιμο των Εβραίων από τη Γερμανία. Το σιωνιστικό κίνημα θεώρησε αυτή την πολιτική καλοδεχούμενη αφού θα ενίσχυε το ρεύμα μετανάστευσης στην Παλαιστίνη. Σε συμφωνία με τους ναζί φτιάχτηκε και μια εταιρία, η Χααβάρα, που διευκόλυνε τη μετανάστευση με αντάλλαγμα τη διανομή γερμανικών προϊόντων.

Το Γενάρη του 1941, μια από τις ένοπλες σιωνιστικές ομάδες στην Παλαιστίνη, η “Εθνική Στρατιωτική Οργάνωση” με επικεφαλής τον Αβραάμ Στερν, έφτασε να ζητήσει στρατιωτική συνεργασία με τη ναζιστική Γερμανία, αφού *“η εκκένωση των εβραϊκών μαζών από την Ευρώπη αποτελεί την προϋπόθεση για τη λύση του εβραϊκού ζητήματος, αλλά κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει δυνατό μόνο με την πλήρη εγκατάσταση αυτών των μαζών στην ιστορική εστία του εβραϊκού έθνους την Παλαιστίνη”*. Αυτό το ντοκουμέντο είναι γνωστό σαν “Συμφωνία της Αγκυρας” επειδή βρέθηκε μεταπολεμικά στα αρχεία της γερμανικής πρεσβείας εκεί.

Ο Βλαντιμίρ Γιαμποτίνσκι ήταν ένας από τους ηγέτες του σιωνιστικού κινήματος. Εγραφε το 1940 στο βιβλίο του “Το εβραϊκό πολεμικό μέτωπο” τα εξής: *“Αφού έχουμε αποκτήσει αυτό το μεγάλο ηθικό κύρος για να οραματιζόμαστε την έξοδο των Αράβων, δεν πρέπει να αντιμετωπίζουμε με δέος την πιθανή έξοδο 900.000 περίπου απ' αυτούς. Ο κύριος Χίτλερ έχει αποδείξει πρόσφατα πόσο δημοφιλής μπορεί να γίνει η μετακίνηση πληθυσμών”*.

Αυτές οι απόψεις είναι κομμάτι μιας γενικότερης αλήθειας. Το σιωνιστικό κίνημα από την αρχή καταλάβαινε ότι η ίδρυση ενός κράτους εποίκων στη Μ. Ανατολή μπορούσε να πραγματοποιηθεί μόνο με τις πλάτες του ιμπεριαλισμού. Γι' αυτό σιωνιστές ηγέτες και οργανώσεις προσφέρθηκαν να συνεργαστούν με τον Κάιζερ, τη Βρετανική Αυτοκρατορία, τον Μουσολίνι, ακόμα και με τον Χίτλερ. Αλλά τελικά κατέληξαν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό γιατί αυτός αναδείχθηκε ο ισχυρότερος στη Μ. Ανατολή μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Δεν χρειάζεται καμιά ενοχή λοιπόν όταν καταδικάζουμε τα εγκλήματα του σιωνισμού και του ιμπεριαλισμού στην Μ. Ανατολή. Το δίκιο είναι 100% με τη μεριά των Παλαιστίνιων και της εξέγερσής τους. Το κίνημα της αλληλεγγύης στην Ιντιφάντα δεν χρειάζεται μαθήματα ιστορίας από τους απολογητές των χασάπηδων της Τζενίν. Δεν έχει καμιά σχέση με τη βρομιά του αντισημιτισμού αντίθετα είναι κομμάτι της πάλης για έναν κόσμο απαλλαγμένο από τις βαρβαρότητες που έχει γεννήσει ο καπιταλισμός: τον πόλεμο, την καταπίεση, το ρατσισμό.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Ασαφής Αρχαιοθήτηση, Εργατική Δημοκρατία \(Τεύχος 111\), Δεκαετία 2000-2009, Λευκωσία \(νότια\)](#)

Last
update: 2021/03/05 16:28 el:magazines:ergatikidimokratia:no111:zionism <https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:ergatikidimokratia:no111:zionism>

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:ergatikidimokratia:no111:zionism>

Last update: **2021/03/05 16:28**

